

NAŠIH PRVIH PET LET 2012-2017

ŽENSKI PEVSKI ZBOR LAZ
iz Jablaniške doline

DRUŠTVO
ZA RAZVOJ
PODEŽELJA
LAZ

Brošura ob 5. obletnici delovanja Ženskega pevskega zbora LAZ:
»NAŠIH PRVIH PET LET«

Uredniški odbor:

Jelka Babič, Manca Vidic, Nataša Pintar

Fotografije:

Anton Lopatič, arhiv ŽPZ Laz

Grafično oblikovanje:

Graf Littus Janez Bric, s. p.

Facebook:

zpzlaz

Založnik:

Društvo za razvoj podeželja LAZ, Zgornja Jablanica 1, 1275 Šmartno pri Litiji, januar 2018

www.laz.si

O ZBORU

Ženski pevski zbor LAZ deluje od jeseni 2012 pod okriljem Društva za razvoj podeželja LAZ iz Jablaniške doline, ki leži v občinah Litija in Šmartno pri Litiji, od koder prihajajo tudi pevke. V zboru pod vodstvom Mance Vidic poje sedemindvajset pevk, starih od 40 do 70 let. Predsednica ŽPZ LAZ je Nataša Pintar.

Program zbora je sestavljen iz ljudskih in umetnih pesmi za ženske zборе. Kakšna od teh je tudi v tujem jeziku. Za posebne priložnosti zbor z veseljem zapoje priredbe zimzelenih popevk in narodnozabavnih viž ob instrumentalni spremljavi. Kakovost petja se iz nastopa v nastop izboljšuje, k čemur stremijo tako zborovodkinja kot tudi pevke.

Od prvih pesmi, ki smo jih vadile v Tatjanini garaži, pa do danes, ko vaje potekajo v dvorani in se v pevskih mapah nahaja že več kot 30 skladb ter okoli 15 nastopov v sezoni, trema počasi popušča. Zbor nastopa predvsem v domačem okolju, na prireditvah v Jablaniški dolini, Litiji, Šmartnem in tako prispeva k ohranjanju pevske tradicije in popestritvi družabnega življenja.

Življenje zbora so vaje in nastopi, pevski vikend, praznovanja rojstnih dni, izleti, vsakokratne priprave letopisa, vključevanje v druge aktivnosti društva in skupnosti, ki ji pevke pripadajo.

5 let delovanja:

300 ur pevske vaje

38 nastopov

70 % povečanje zasedbe – iz 16 na 27 pevk

NAGOVOR PREDSEDNICE ZBORA

»Drage pevke,
ko pišem uvodne besede za našo brošurico, kar ne morem mimo naših zapisanih misli in občutkov ob petju v Ženskem pevskem zboru LAZ. Mnogim je bilo petje položeno v zibelko, nekatere pa ste se opogumile v kasnejših, zrelejših letih. Od začetka, ko je zbor sestavljalo 16 pevk skupaj s prvo zborovodkinjo Ano Tori, pa do danes, ko zbor sestavlja 27 pevk pod vodstvom Mance Vidic, smo prepele kar čez trideset skladb. Mnoge so ljudske, nekaj narodnozabavnih, pa zimzelenih in skladb v tujih jezikih.

Nastopale smo doma, v Jablaniški dolini in okolici, drugje po Sloveniji, pa tudi v tujini — na Madžarskem, kjer smo bile prav lepo sprejete.

Nataša Pintar

Veselimo se vsakega premika naprej, v smislu bolj kakovostnega petja, zato se tudi pevskih vikendov večinoma udeležimo vse, skupaj pa zabeležimo tudi kar nekaj lepih doživetij ob praznovanjih naših rojstnih dni, petju podoknic starejšim v naši dolini ob praznovanju visokih jubilejev in tako naprej. Velikokrat petje s harmoniko spremlja naš domačin Uroš Hauptman.

Da se imamo zares lepo, potrjuje dejstvo, da se rade družimo, potujemo in spoznavamo nove pevce in pevke, kjerkoli že nastopamo.

Vsem skupaj želim še mnogo lepih ustvarjalnih let!«

BESEDE ZBOROVODJE

»Drage moje dame.

Pred petimi leti in nekaj meseci me je v avgustu med pripravami na novo šolsko leto presenetil klic s prošnjo, če bi vodila pevski zbor, ki še nikdar ni pel. No, za odločitev sem imela dve uri časa. In vse že veste, da sem se po dveh urah odločila, da stopim pred ta pevski zbor. Pojma nisem imela, kaj naj pričakujem.

Ko sem prišla na prvo vajo, sem poznala samo eno pevko (na srečo z vedno prijaznim obrazom). Ostale so tudi imele prijazne obraze, zraven pa še radovedne. In smo začele s prvo vajo. Hm, težko bi rekla, da je bila vaja odskočna deska za naslednjo, saj se je že v prvem tednu delovanja zbral krizni štab, ki je ugotavljal, da je zadeva pretežka in ne bo šlo. Ampak ženska vztrajnost, spodbuda, trma in ščepec ponosa so pripeljali do naslednje in še naslednje vaje. Hvaležna sem, da ste mi zau-

Ana Tori,
zborovodkinja od 2012–2016

pale. Tudi takrat, ko je bilo težko, ko ste že 56-krat zapele isto frazo, pa sem še kar nekaj hotela od vas. In ko je 57-ič fraza zazvenela in smo jo skupaj začutile, smo se skupaj veselile. Iskrena hvala za te trenutke!

Večina vaših poslušalcev, zvestih in enkratnih, pa ne ve naslednjega: pevke ŽPZ LAZ sestavljajo najbolj potrpežljiv, vztrajen in garaški pevski zbor, kar jih poznam. Ohranite to lastnost, ki vas je pripeljala od enoglasnega petja do zvenečega štiriglasja. Od togih obrazov in tresočih nog na odru do podajanja glasbe poslušalcem. Od sopevk do prijateljc.

In na kaj sem najbolj ponosna? Da ste v štirih letih z mano zrasle v samostojno skupino. Da veste, da ste ve – pevke tiste, ki sestavljate pevski zbor, neodvisno od tega, kdo stoji pred vami. In greste naprej svojo pot. Srečno!«

»Sestavo zbora nisem izbrala na avdiciji, pač pa »podedovala« od prejšnje zborovodkinje. Torej moje testo so gospe srednjih let, večinoma brez glasbenega predznanja in zborovskih izkušenj in z velikim veseljem do petja. Zelo pomemben je izbor repertoarja, saj mora biti ravno prav zahteven. Ne sme biti prelahek, da se zbor ne poleni, in ne prezahteven, da se ne uniči volja.

Vokalna tehnika na začetku ni bila v prvem planu, le-ta je prišla na vrsto šele sedaj in veselim se rezultata, ki se že sluti.

Pomembno se mi zdi, da je zbor dobro organiziran, da nekdo skrbi za organizacijska in tehnična dela. Še bolj pomembno pa se mi zdi, da pevke čutijo pripadnost zboru in odgovornost do sopevk in ne nazadnje tudi do mene.

Delo v ljubiteljskem zboru mora biti zabava, mora biti sredstvo za sprostitev in osebno rast, zato se

Manca Vidic,
zborovodkinja od sezone
2016/2017 dalje

trudim, da so naši torkovi večeri nekaj lepega in ustvarjalnega.

Vodenje zbora mi predstavlja trenutek, ko si vzamem čas za druženje, ustvarjanje, učenje, sodelovanje in odkrivanje novih občutij in lepot, ki jih glasba lahko posreduje. Občutek pa je še veliko boljši, ko skupina zazveni in skupaj ustvari nekaj novega.

Kot zborovodji mi ravno to predstavlja veselje, ko skupaj s pevkami ustvarjamo in vidim te iste občutke pri njih. Kljub temu, da se včasih stvari zataknejo in nam povzročajo preglavice, se vedno prebijemo preko njih in potem je občutek še boljši. Na vajah je vedno lepo slišati spodbudne besede, ki si jih pevke namenijo med seboj, podporo, ki si jo izkažejo pri petju in tudi pri vseh drugih stvareh. Z veseljem gledam, kako skupaj rastemo, se razvijamo in odkrivamo nove melodije, narečja, jezike in pevske trike. Upam, da nam bo to uspevalo še naprej.«

VLOGA ZBORA V LOKALNI SKUPNOSTI

Zborovsko petje je v Sloveniji, še posebej v občinah Šmartno pri Litiji in Litija, dobro razvito in pomembno pripeva k ohranjanju kulturne dediščine in identitete naroda. Mnogi od nas radi pojemo in če ne prej, si v obdobju, ko otroci malo odrastejo, ko se dinamika v službi nekoliko umiri ali pa po upokojitvi, zaželimo sredine, kjer lahko izživimo veselje do petja.

Društvo Laz je nastalo iz potrebe po povezovanju za skupne akcije, prireditve in dogodke za popestritev življenja v Jablaniški dolini, zato je bila pobuda za ustanovitev pevskega zbora dobro sprejeta.

Poiskali smo strokovnega zborovodjo in prizadevanja za kakovostno petje postavili na vrh priorit. Sestava zbora je z leti postala jedro prostovoljne akcijske moči društva, ob seveda drugih aktivnih članih društva. Redna tedenska aktivnost, spodbujanje zdravih prijateljskih odnosov in timski duh so neprecenljivi za kakovostno življenje v lokalni skupnosti. Poseben odnos do starejših krajanov in tistih, pogosto osamljenih v domovih za starejše, izražamo s podoknicami ob visokih jubilejih in vsakoletnih nastopih v domovih starejših občanov. Na nastopih pa dajemo priložnost tudi mladim glasbenikom in povezovalcem programa.

Koncert v okviru projekta Soundex, ki je bil 14. 9. 2013 v Kulturnem domu Šmartno pri Litiji.

NAPREDEK IN IZOBRAŽEVANJA

Poleg rednih tedenskih vaj si vsako sezono »privoščimo« vsaj eno izobraževanje. V prvih letih smo zmogle nekajurne delavnice, kasneje celodnevne in v začetku sezone 2017/18 prvič pevski vikend. Saša Einsidler nas je učila nastopanja in premagovanja treme, Ljoba Jenče ljudskega petja, pevske sobote pa sta izvajali zborovodkinji Ana Tori in kasneje Manca Vidic.

Pravilna vokalna tehnika nam je še vedno izziv, predvsem pa slišanje svojega in sosednjih glasov ter medsebojno uglaševanje in ustvarjanje.

Pevski vikend v Radencih ob Kolpi, 1. – 3. septembra 2017

DEJAVOSTI ZBORA V PRVIH PETIH LETIH

V večji meri priložnosti, kot pa načrtovanje, so izoblikovale okvire delovanja v tri sklope: nastopi, vaje in izobraževanja ter družabni del, ki zajema petje podoknic jubilantom na območju Jablaniške doline, praznovanje rojstnih dni pevk, izleti, obiski predstav. Lahko bi dodali še četrtega, splošnega, ki zagotavlja obstoj in delovanje zbora - prijave na razpise, priprava načrtov in poročil, skrb za promocijo,

ažuriranje facebook profila, čiščenje gasilskega doma v Zg. Jablanici v zameno za brezplačno uporabo prostorov za vaje idr.

V petih letih se je tako nabralo že kar nekaj nastopov. Nekateri so postali že tradicionalni, drugi pa nam vsako leto predstavljajo nov izziv.

SEZONA 2012/2013

Nastop na Štefanovem srečanju v gasilskem domu v Zgornji Jablanici

Nastop na prireditvi ob 10-letnici Društva LAZ v Kulturnem domu v Šmartnem pri Litiji:

Nastop na dogodku v knjižnici Šmartno pri Litiji

Zaključni izlet na Ptuj

SEZONA 2013/2014

Nastop ob spremljavi Tamburaškega orkestra Šmartno pri Litiji na koncertu v okviru evropskega projekta Soundex v Kulturnem domu Šmartno
Nastop na srečanju starejših občanov na Bregu pri Litiji, 14. december 2013:

Nastop na Štefanovem srečanju v Zgornji Jablanici

Nastop na zaključni prireditvi 11. jablaniškega pohoda v Gradišču pri Litiji

Nastop za oskrbovance doma starejših občanov Tisje v Črnem Potoku, Šmartno pri Litiji

Nastop na slovesnosti ob otvoritvi novega gasilskega doma v Zgornji Jablanici

Nastop na območni reviji odraslih pevskih zborov v Šmartnem pri Litiji, 9. maj 2014:

Pevska sobota v Zgornji Jablanici – celodnevne vaje
Delavnica »Premagovanje strahu in treme pred nastopi« s Sašo Einsidler

SEZONA 2014/2015

Nastop na srečanju KO Rdečega križa Jablanica v dvorani gasilskega doma v Zgornji Jablanici

Nastop na Martinovanju, krstu vina v dvorani Pungrt v Šmartnem pri Litiji

Nastop na Štefanovem srečanju v Zgornji Jablanici, 26. decembra 2014:

Nastop na Madžarskem v Kistarci na kulinarčni prireditvi z mednarodno udeležbo

Nastop na prireditvi ob kulturnem prazniku pri zamejskih Slovencih v Monoštru

Nastop v kulturnem programu ob zaključku 12. jablaniškega pohoda v Gradišču pri Litiji

Nastop na območni reviji odraslih pevskih zborov v kulturni dvorani na Stavbah v Litiji

Nastop na prireditvi Poletna muzejska noč na Bregu pri Litiji

Kopalni izlet z vlakom v Olimje, Podčetrtek

SEZONA 2015/2016

Nastop na prireditvi Praznik suhega sadja v Gradežu

Nastop na prireditvi Dobrote Jablaniške doline

Nastop na Štefanovem srečanju v gasilskem domu v Zgornji Jablanici

Nastop na zaključni prireditvi 13. pohoda po Jablaniški poti v Gradišču pri Litiji, 2. april 2016:

Nastop v domu starejših občanov Tisje v Črnem Potoku

Prepevanje na tradicionalnem srečanju vaščanov Zgornje Jablanice ob postavljanju prvomajskega mlaja

Nastop na medobčinski reviji odraslih pevskih zborov v dvorani gasilskega doma v Zgornji Jablanici

Nastop na prireditvi na gradu Grad na Goričkem

Nastop na prireditvi ob 1700 letnici rojstva Sv. Martina v Sombotelu na Madžarskem

Nastop na prireditvi Poletna muzejska noč na Bregu pri Litiji

Nastop na osrednji občinski proslavi v počastitev Dneva državnosti v Šmartnem pri Litiji, 24. junij 2016:

Strokovna ekskurzija v Turjak, Rašico in Cerknico
Celodnevna delavnica »ljudsko petje« z Ljubo Jenče

SEZONA 2016/2017

Nastop za oskrbovance medgeneracijskega centra Šmelc v Litiji

Nastop v kulturnem programu srečanja starejših krajanov in krvodajalcev KO Rdečega križa Jablanica v Zgornji Jablanici

Nastop na mednarodnem martinovanju v Šmartnem ob Paki

Nastop na zaključni prireditvi 14. pohoda po Jablaniški poti

Nastop za oskrbovance doma Tisje v Črnem Potoku, 11. maj 2017:

Nastop na medobčinski reviji odraslih pevskih zborov v Litiji,

Nastop na Festivalu skupnosti 2017 v Litiji ob občinskem prazniku občine Litija

Nastop na Poletni muzejski noči na Bregu pri Litiji, 15. maj 2017:

Nastop na proslavi SLS ob praznovanju dneva državnosti na Jančah

GALLUSOVO PRIZNANJE IN BRONASTE ZNAČKE

DOBITNICE GALLUSOVIH PRIZNANJ IN BRONASTE ZNAČKE za več kot 5 let delovanja – od leve proti desni: *Jelka Babič, Urška Bajec, Ivanka Bučar, Joži Bučar, Tatjana Dolšek, Tončka Rozina, Milena Savšek, Milena Strmljan, Vera Videc.*

Gallusova značka je jubilejna značka sklada, ki jo prejmejo posamezniki za aktivno udejstvovanje na področju ljubiteljske glasbene dejavnosti. Podeljuje jo Javni sklad republike Slovenije za ljubiteljsko kulturo.

Podelitev je bila 10. novembra 2017 na osrednji proslavi občinskega praznika Občine Šmartno pri Litiji.

DRUŽENJE

Izleti, obiski predstav, praznovanja rojstnih dni, podoknice slavljenecem visokih jubilejev, pikniki ... krepijo timski duh in dajejo energijo za še bolj zavzeto delo v zboru.

Pevsko druženje po prireditvi Poletne muzejske noči, 2015

POGLED NAPREJ

Želimo soustvarjati kulturni prostor v obeh naših občinah, se povezovati z drugimi zbori oz. skupinami in po najboljših močeh prispevati k ohranjanju in razvoju kakovostnega zborovskega petja.

Prav zato so tudi naši cilji na strokovnem področju povezani z napredovanjem v sami tehniki petja, raziskovanju različnih vrst glasbe, a hkrati nikoli pozabiti na to kar znamo odpeti najbolje – slovensko ljudsko

pesem. S petjem in nastopi želimo tudi v prihodnje polepšati trenutke zase in za poslušalce. Zgodbe in melodije, ki jih pesmi podajajo, želimo približati poslušalcem v domačih krajih in jih ponesti tudi drugam.

Prizadevale si bomo stalno širiti in pomlajevati zbor in tako zagotoviti trajnost.

ČLANSTVO – ZASEDBA

ZBOROVODKINJI

Ana Tori, glasbena pedagoginja in akademska glasbenica — solopevka, sodi med mlajše zborovske dirigente. Živi v Šmartnem pri Litiji, poročena z glasbenikom Žigo Torijem, mamica sina in hčerke.

Na glasbeni akademiji je študirala solo petje, že nekaj let poučuje glasbo na Osnovni šoli Gradec in sicer na šolah v Litiji in na Vačah. Na obeh šolah tudi vodi otroške pevske zборе, organizira letne revije šolskih pevskih zborov in izvaja mentorstvo nadarjenim mladim glasbenikom. Je dosledna, natančna in nepopustljiva. Pred materinstvom je pela v Nikolajevem zboru, ki se mu ob je ob koncertu ob 15-letnici zbora ponovno pridružila.

Vodenje odraslega pevskega zbora je bil zanjo izziv. Zbor LAZ je vodila štiri sezone, od začetnih porodnih krčev v prvi sezoni 2012/2013 do zaključka sezone 2015/2016.

Manca Vidic, rojena leta 1992 v Ljubljani, trenutno zaključuje magistrski študij na Pedagoški fakulteti v Ljubljani smer poučevanje na razredni stopnji.

Z glasbo se je srečevala že od malih nog. Glasbeno šolo je začela obiskovati pri šestih letih, kjer se je najprej učila igranja na kljunasto flavto, nato je le-to zamenjalo igranje klavirja, s katerim je tudi dokončala nižjo glas-

beno šolo v Litiji. Poleg tega je že od vstopa v osnovno šolo pela v otroških zbori, ki so jih kasneje zamenjali mladinski in nato odrasli pevski zbori. Tako je do sedaj pela v Mešanem pevskem zboru Gimnazije Litija, Mešanem pevskem zboru Cum anima, Zboru Sv. Nikolaja in Ženskem komornem zboru ČrniČe, projektno pa sodelovala tudi pri drugih različnih zasedbah. Poleg zborovskega petja je obiskovala tudi solo petje pod mentorstvom prof. Edite Garčević Koželj. V letu 2015 je prevzela vodenje Mešanega pevskega zbora Cum anima, leta 2016 pa še Ženski pevski zbor Laz. Svoje zborovodsko znanje izpopolnjuje na različnih izobraževanjih ter pri korepetiranju drugih pevskih zasedb. Z letošnjim letom pa je začela poučevati na Osnovni šoli Janka Modra, Dol pri Ljubljani.

HARMONIKAR

Pri skladbah iz naše narodnozabavne zakladnice nam na pomoč priskoči **Uroš Hauptman**, ki je večč igranja na klavirski in diatonični harmoniki.

»S harmoniko sem se srečal že v zgodnjem otroštvu, ko je na njo igral moj stari oče. Sam sem začel igrati pri 12 letih. Moji učitelji so bili Tone Omahen, Bogdan Ilovar in Robi Zupan. Še vedno rad zaigram na harmoniko, saj je glasba najlepša govorica sveta!«

PEVKE

	Leto pridružitve	Leto prenehanja
Alenka Tekavec	2013	
Andreja Sitar	2017	
Andreja Ponebšek	2012	2014
Ani Groboljšek	2014	
Branka Lamovšek	2017	
Danica Sveršina	2016	
Darja Povše	2013	2014
Ivanka Bučar	2012	
Jelka Babič	2012	
Joži Bučar	2012	
Katarina Možina	2012	2016
Majda Simonič	2015	
Magda Medvešek	2014	
Mari Koci	2012	2015
Marinka Juvan	2015	
Mateja Medvešek	2013	
Mateja Medvešek	2017	

	Leto pridružitve	Leto prenehanja
Melita Pavlič	2012	
Milena Savšek	2012	
Milena Strmljan	2012	
Mojca Hauptman	2014	
Nika Zavrl	2013	2014
	2016	2017
Nada Jerin	2012	
Nataša Pintar	2015	
Slavi Lenart	2012	
Slavka Vidic	2017	
Suzana Bučar	2017	
Tadeja Garantini	2016	
Tatjana Dolšek	2012	
Tončka Borišek	2015	2016
Tončka Rozina	2012	
Urška Bajec	2012	
Vera Videc	2012	

MISLI IN OBČUTKI PEVK

Alenka Tekavec, Dole, Litija

Moje zdravilo za dušo je petje. Od nekdaj sem rada pela in si vedno želela to deliti s pozitivnimi ljudmi. Če pa je zraven še frajtonarica (še vedno moja želja, da bi kdaj na njo celo sama zaigrala), pa je vzdušje na višku. No, in tako sva se nekega dne s prijateljico Matejo odpravili na vaje v Tatjanino garažo. Priznam, bilo je kar veliko treme, a z vsakimi vajami in nastopi je bila ta manjša, čeprav je še vedno prisotna. Uživam v druženju in petju s sopevkami, imamo se lepo in verjamem, da bo še dolgo tako! Saj pravijo, da kdor poje, slabo ne misli in to tudi resnično DRŽI!

Andreja Sitar, Jelša, Šmartno pri Litiji

Moj oče je vedno rad pel. Povsod, pri delu v hlevu, na polju ali zvečer v hiši. Še najraje pa v družbi. Pel je tudi v cerkvenem pevskem zboru. Kot majhna deklica sem ga vedno rada poslušala in ga občudovala. Od njega sem se naučila veliko pesmi. Tudi jaz sem si želela peti v pevskem zboru, vendar ni bilo možnosti.

Pred parimi leti sem se pridružila cerkvenemu pevskeemu zboru, ker pa kot mlada mamica nisem imela veliko prostega časa, sem kmalu odnehala.

Letos pa sem izvedela, da ŽPZ LAZ vabi v svoje vrste nove pevke. Pozanimala sem se tudi pri moji teti, Tončki Rozina, ki poje v tem zboru. Spodbudila me je, naj se pridružim. Odločila sem se, da grem »pogledat« na vaje. Pevke in zborovodkinja so me prijazno in toplo sprejele. Začutila sem tudi pozitivno energijo v zboru, ki me je prepričala, da sem se odločila, da bom ostala.

Ani Groboljšek, Tenetiše, Litija

Glasba je zame nekaj lepega. Že kot otrok sem govorila, da bom pevka. Večkrat sem nastopala kar doma na zaboju za drva - to je bil moj oder. Tudi v osnovni šoli sem vedno sodelovala pri raznih prireditvah. Da bi se pridružila zboru pa nisem imela poguma. Potem pa služba, družina in časa za petje ni bilo. Tudi mož rad poje, sodeloval je pri vaškem nonetu. Naučili so se veliko pesmi, posneli kaseto in se razšli. Meni je bilo hudo, ker so nehali, saj sem uživala ob vsaki novi pesmi. Ko sem šla v pokoj, sem se priključila zboru. Na vaje hodim redno in uživam.

Bernarda Jerin, Gradiške Laze, Šmartno pri Litiji

Ko sem bila še otrok, sem z glasnim prepevanjem preganjala strahove, kadar sem bila sama doma. V osnovni šoli me je tovariš Slimšek sprejel v pevski zbor, na kar sem bila zelo ponosna, saj sem rada prepevala. Za nagrado sem prvič videla morje. Kot najstnica sem v družbi vedno dala pobudo za prepevanje, znala sem vse popevke in narodne pesmi.

Moja večna skrita želja je bila, da bi kje nastopala, vendar nisem imela dovolj samozavesti. Zdaj, v zrelih letih, pa sem dobila tudi to prilžnost in sem jo z veseljem sprejela, čeprav so bili začetki z Ano zelo težki, saj večina od nas ni več poznala not. No, vendar sem mnenja, da smo kar dobro speljale in upam, da ostanemo skupaj še veliko let.

Branka Lamovšek, Ponoviče, Litija

Na povabilo Vere Videc in Joži Bučar sem se pridružila pevskega zboru LAZ. Čeprav sem prišla s strahom, sem se lahko ob tako lepem in toplem sprejemu takoj sprostil. Petje mi je vedno bilo in tudi vedno bo razvedrilo, tolažba in hrana za mojo dušo. Zboru želim veliko srečnih in toplih trenutkov.

Danica Sveršina, Dole, Litija

Petje me je vedno veselilo. Še ko sem bila otrok, smo v naši družini vedno prepevali. Z zborovskim petjem sem se seznanila že v osnovni šoli. Z Alenko sva se pogovarjali o petju, o zboru, o pevkah. Večkrat me je povabila, naj se zboru pridružim. Bila sem v veliki skušnjavi, v septembru pa sem poklicala Jelko in prišla na prve vaje. Že od prvega dne mi je lepo, toplega sprejema pa sploh ne bom nikoli pozabila.

Ivanka Bučar, Cerovica, Šmartno pri Litiji

Že od majhnih nog sem rada prepevala. Vendar sem v težkih življenjskih razmerah le malokdaj našla nekaj časa zase. Petje pa me je spremljalo povsod, največkrat kot razvedrilo. Dandanes pa si le vzamem čas in to me je privedlo do pevskega zbora Laz.

Nekje v spominu mi je ostalo, da se je vse začelo 5. septembra 2012. V to me je vodilo srce, povabila pa nas je Jelka. Najbolj se spomnim čisto prve pesmi, ki smo jo ponavljali zelo, zelo dolgo, na koncu pa nam je le uspelo. To je bila pesem Ljuba vigred.

Zborovodkinja ga. Ana Tori je svoj talent in vztrajnost delila z nami kar 4 sezone. Vse to nam je bilo v zgled, vendar nas je njen odhod pošteno šokiral. Mislila sem, da bomo pele ljudske pesmi, vendar se zborovodkinja s tem izborom ni strinjala. Prav njena vztrajnost pa je pripeljala do tega, da smo postale odlične pevke.

Sedaj nas vodi Manca Vidic, ki je zelo prijazna in iz vaj naredi pravi žur.

Jelka Babič, Breg pri Litiji, Litija

Petje v zboru mi je poseben izziv in priložnost, da osvojim povsem drugačna znanja. Branje not, petje s prepono, pravilno dihanje, poslušanje drugih glasov ... Sploh ni enostavno in zaradi tega ne zamudim nobenih vaj. Veselim se jih, tako zaradi petja, kot zaradi druženja s pevskami, ki so v teh letih iz znank postale prijateljice.

Želela bi si čas zavrteti nazaj, da bi začele peti prej, ko smo bile mlajše in bi si morda lahko postavile še večje cilje. Jaz si želim, da bi naše petje zvenelo lepo, ubrano, kar bi bil še večji užitek.

Joži Bučar, Litija

Bilo je konec avgusta, ko mi zazvoni telefon: »Joža, bi šla k pevskemu zboru, ki se ustanavlja v dolini?« Malo pomislim in izstrelim: »Ja, seveda, saj sem vedno bila zraven, če se je kje prepevalo.« To je bilo to. Potem smo seveda šle čez vse porodne težave in prilezle do tu, kjer smo. In tega se je nabralo za celih 5 let. Petje v zboru mi je dobra telovadba za duha in vse ostalo. Upam, da bomo še »dolgo trajale«. Najlepsi so torki — srečno še naprej.

Majda Simonič, Litija

V Občanu sem videla vabilo za vključitev novih pevk v ŽPZ LAZ in se, po pogovoru s sosedo Joži, odločila priti na prvo vajo. Vesela sem, da ste me pevke tako lepo sprejele in da se imamo lepo! Še tako naprej!

Magda Medvešek, Zgornja Jablanica, Šmartno pri Litiji

Peti sem začela, ker mi je petje predstavljalo izziv, saj so me domači

skoraj prepričali, da nimam posluha. Vendar se jim nisem čisto »dala« in sem vseeno poskusila s testom pri zborovodkinji. Všeč mi je tudi dejstvo, da se imamo lepo na samih vajah (totalna sprostitiv možganov in mišic, uporabljajo se druge kot v vsakdanjem življenju). Izpustiti ne smem magneta, da imamo precej izletov in lepih skupnih doživetij.

Marinka Juvan, Litija

Ko sem šla v pokoj, sem si rekla: »Delala bom vse drugo, samo tisto ne, kar sem delala toliko let (družina, študij, služba ...)«. Razlika pač mora biti.

Po naravi sem družaben človek. Rada sem v veseli družbi, kamor pa spada tudi petje. To dobro ve prijateljica Majda, ki se je zboru priključila kakšen mesec pred mano in me je po predhodnem mnenju ostalih pevk povabila k sodelovanju. Vesela sem, da sem se odločila za ta korak. Pri zboru sem pela samo pri davnih najstniških letih.

Zame je prepevanje v zboru čas, ki si ga vzamem zase, za svojo dušo. Če poješ z dušo, poslušaj vsebino pesmi, se pesem dotakne tudi srca. Čas, ki ga prebijem pri zboru me bogati, daje mi samozavest in disciplino. To je družba prijetnih in osebnostno bogatih žensk, saj se po vajah pogovarjamo o kulinariki, vrtnarjenju, otrocih, izmenjujemo recepte in še in še ... Res mi je lepo in želim, da bi še dolgo trajalo.

Pa še to: s petjem v zboru navdušujem tudi svoje vnuke, saj doma na njihovo željo skupaj prepevamo pesmi, ki jih pojemo v zboru in nam je tako lepo.

Mateja Medvešek, Litija

Prepevati, prepevati ...

Že kot mala deklica sem se zelo rada pridružila staršem in sorodnikom na kakšni »fešti«, saj je bilo vedno veselo – pelo se je in plesalo. Od njih sem se naučila kar nekaj besedil in melodij. Prepevanje me je spremljalo tudi v osnovnošolskem obdobju. Učitelj petja me je vključil med prve soprane v šolskem pevskem zboru. Življenje pa se nam zelo hitro obrne. Po osnovni šoli ni bilo več možnosti oziroma časa, da bi prepevala v kakšni skupini, z veseljem pa sem glasilke preizkušala na kakšni fešti.

Pred malo manj kot petimi leti, pa mi je na ušesa prišla novica, da se v mojem rojstnem kraju zbirajo dekleta in žene, ki jim petje veliko pomeni. Punce so ustanovile pevski zbor, ki ga je vodila Ana Tori. Nekaj časa sem oklevala ali bi se jim pridružila. Spraševala sem se, kako me bodo punce sprejele, saj že nekaj let nisem živela v Jablaniški dolini. Drugič me je mučila misel, le kako se bom ujela z neznano zborovodkinjo. Pomisleke sem imela ali se bom zmogla naučiti vse tiste pesmi, ki jih dekleta že obvladajo, da bom sledila vajam. Dvome sem zaupala prijateljici Alenki. Ni bilo treba veliko besedičenja, ko sva se kar obe odločili, da se pridruživa zboru. Avdicijo sva imeli v garaži naše pevke Tatjane, kjer so v tistem obdobju potekale pevske vaje. Ana naju je z veseljem sprejela in nama predlagala, da se preizkusiva v prvem altu. Moji namišljeni strahovi so hitro zbledeli, saj so me dekleta odlično sprejela medse. Na začetku sem imela kar nekaj težav, saj sem pričakovala, da mi bo izbor pesmi bolj domače zvenel, da bomo prepevale

melodije, ki sem jih pela s staro mamo, ko smo ličkali koruzo. Ana nam je dala jasno vedeti, da želi iz naših glasov narediti nekaj več, naš zbor popeljati tudi na kak nastop. Po mukah ji je to tudi uspelo. Pa ne, da smo pele le na domačem terenu, možnost nam je dala, da smo se dokazale tudi v tujini. Čestitke Ani, da je imela toliko potrpljenja in da nam je dala znanje, ki ga imamo danes. Seveda, če upoštevamo vse njene nasvete, tudi naše pesmi lepo zvenijo.

Po dobrih štirih letih, pa je Ana dejala, da nas mora zaradi drugih obveznosti žal zapustiti in da predaja »zborovsko palico« naslednici. Takrat smo bile malo razočarane. Pojavila so se nova vprašanja: kaj bo z našim pevskim zborom, kdo bo še imel toliko potrpljenja z nami, in še in še. Prišel je dan zadnjih skupnih vaj, na katerih nam je Ana predstavila Manco Vidic – našo novo zborovodkinjo. Priznam, ko sem zagledala to mlado bitje, so me obhajali dvomi, le kako bomo to peljale dalje. Naj bom še članica zbora? Kmalu sem ugotovila, da je naša Manca prav super punca, ki veliko ve o glasbi, ima odličen glas in seveda nas zna motivirati, da prebrodimo še tako težko pevsko vajo. Pod njeno »taktirko« smo izpeljale tudi že kar nekaj nastopov. Jeseni pa je pred nami kar težka naloga – dva celovečerna koncerta ob naši peti obletnici. Verjamem pa, da bomo punce, s pomočjo naše Mance, koncerta odlično izpeljale.

Mateja Medvešek, Šmartno pri Litiji

Za vključitev in spodbudo v pevski zbor me je nagovorila prijateljica Magda Medvešek, ko sva skupaj ob ponedeljkih obiskovali tečaj angleščine. Magda me je vsak teden med angleščino nagovarjala: »Mateja, daj jutri pa pridi k nam na pevske vaje, ker se mam tam lušno: malo telovadimo, malo se masiramo, veliko pojemo, predvsem se pa veliko nasmejimo.«

In res sem se odločila, da pridem na vajo najprej poslušat; to je bilo 7. 11. 2017. Že prva vaja mi je bila všeč, zato sem se odločila, da se zboru pridružim. Takoj je bilo občutiti veliko pozitivne energije vseh pevskih punc, ki so me toplo sprejele.

Pri zboru mi je všeč, ker se ohranja slovenska kultura, poje se veliko ljudskih pesmi, slovenskih zimzelenih popevk, vendar je repertoar zelo različen, tudi s tujimi priredbami. Všeč mi je, ker so vse pevke, ne glede na starost, povezane v eno celoto in tako so se med nami že spletle tudi prijateljske vezi. Sedaj so zame torkovi večeri postali nujni za sprostitev, kjer se pozabijo vsakdanje skrbi in stres, vedno se kaj novega naučimo. Omeniti moram tudi zborovodkinjo Manco Vidic, ki je naša enkratna mentorica in ima veliko potrpljenja z nami. Našemu zboru želim še veliko pevskih uric na vajah, nastopih, izletih. Hvala vam vsem za topel sprejem, vesela sem, da sem z vami.

Melita Pavlič, Breg pri Litiji, Litija

Petje me sprosti od vsakdanjih skrbi, obveznosti. Lepo je hoditi na vaje, saj se veliko novega naučimo, naučiš se tudi discipline, poslušnosti, je treba vložiti malo truda, saj se vedno povrne, ko z nastopi to tudi dokažemo.

Milena Strmljan, Jablaniške Laze, Šmartno pri Litiji

Ko sem pred petimi leti v našem krajevnem glasilu našla Jelkino povabilo za sodelovanje v zboru, sem se kljub pomanjkanju časa za veliko stvari v trenutku odločila, da grem. Petje v zboru sem pogrešala vse od mojih osnovnošolskih let, ko sem nehala prepevati v mladinskem pevskem zboru OŠ Šmartno pod taktirko prof. Janka Slimška.

Zelo se spominjam naših prvih torkov: bili so zelo naporni. Pričakovala sem družabno petje, podobno tistemu za omizji, doživela pa povsem nekaj drugega. Strogo strokovni pristop zborovodkinje Ane me je v začetku

begal, še najbolj zato, ker me je »posedla« med sopranke: vedno sem v družbi (in tudi v osnovnošolskem zboru) pela najnižji glas – alt. Življenje me je naučilo, da je potrebno pri najtežjih korakih, ko bi človek najraje odnehal, vztrajati in vztrajati ter pustiti času, da teče. In tako sem se odločila tudi tokrat.

»Ljuba vigred« je bila prva stopnica na stopnišču našega napredovanja, tudi moja najtežja. Prvi nastopi so začeli osmišljati moje vztrajanje v zboru. Opazila sem lastno napredovanje in spremembe, ki sem jih dosegla s strokovnim pristopom. Danes sem srečna zase in za vse naše skupne uspehe. Dekleta, članice Ženskega pevskega zbora LAZ in seveda naša Manca, s katerimi smo postale dobra družba in iskrene prijateljice, so postale del mojega življenja ... Druženje z njimi in z Urošem je povezano s petjem, smehom in dobrim razpoloženjem, dobro mislijo in sprostivijo. To pa je posledek v obdobju, ki ga živim.

Mojca Hauptman, Zgornja Jablanica, Šmartno pri Litiji

Petje mi je bilo položeno že v zibelko. Verjetno po očetovi strani, saj sta bila godca moj oče in moj ded. Slapničarjevi so bili »muzikališ«, mi je nekoč povedala daljna sorodnica. Pa se je nekaj od tega prijelo tudi mene. Glasba boža mojo dušo. Ples in petje v meni spodbujata dobro razpoloženje. Druženje s podobno mislečimi pa je samo še jagoda na vrhu sadne kupe. Prepevanje v ŽPZ Laz je postalo način mojega življenja. Enkrat tedensko pevske vaje, nastopi ob posebnih priložnostih, vikendih in prazniki. Gostovanja v tujini in drugih slovenskih regijah pa zadovoljujejo še drugo mojo strast – potovanje, odkrivanje novega ter širjenje kroga prijateljstva. Kdor poje rad, slabo ne misli!

Nataša Pintar, Selšek, Šmartno pri Litiji

Moji prvi pevski »podvigi« so se začeli v Vrtcu CICICBAN v Šmartnem in v Selšku, kjer me je mama Frančiška ob zimskih večerih na kmečki peči učila stare ljudske pesmi, med drugim tudi Stoji učilna zidana. Ata Janko je večkrat kakšno ubrano zapel. Nato sem pela v otroškem in mladinskem pevskem zboru ter MePZ Zvon in hodila pet let k pouku klavirja v GŠ Litija. Prof. Janko Slimšek nam je ob petju večkrat »zabičal«: »Pa da boste pele svojim otrokom, da bom imel še naprej odlične pevce!«. To se mojim otrokom sicer ni zgodilo, se je pa trem nečakinjam. Pele smo otroške pesmice, še največkrat o čebelici v nemški priredbi. Po kar nekaj letnem premoru sem se v sezoni 2015/2016 vključila v ŽPZ LAZ, kjer sprva nisem vedela, kaj naj pričakujem.

Vsak torek je zame novo doživetje, saj je naš repertoar zelo raznolik. Z na-

rodnozabavnimi skladbami in Uroševo harmoniko smo »poživile« marsikatero kulturno prireditev, na kateri so bile skladbe zelo dobre sprejete. Želela bi si peti tudi kakšno moderno priredbo skladb, kot jo pojejo v Perpetuum jazzile, žal pa nimamo moških predstavnikov v zboru.

Mislim pa, da so se v zboru stkale vezi, da je v slogi moč, kar smo pokazale tudi na 9. prireditvi Dan jagod in špargljev.

Skupaj zmoremo marsikaj, saj prijateljstvo raste skupaj z melodijo in harmonijo, ki jo v sproščenem vzdušju ustvarjamo s pomočjo naše zagnane in potrpežljive zborovodkinje Mance.

Slavi Lenart, Gradiške Laze, Šmartno pri Litiji

Petje in glasba sta zame velika sreča in užitek v življenju. Zgodnji spomin na petje me ponese v Stranski Vrh. Tu je prepeval ded z očetom in mojimi strici, to je bilo moško petje. Ko sem se poročila smo prepevali tudi pri Lenart. Želja po petju me je pripeljala v MePZ Zvon. Leta 2012 pa sem prišla na vaje v Jablanico. Začutila sem Anino energijo, moč in veselje pri petju. Srkala sem njeno znanje, katerega nam je podajala. Sedaj pa se veselim vsake pevske vaje z Manco. V zbor je prinesla mladost, veselje, kvalitetno tehniko, znanje, katero nam razdaja. Hvaležna sem ji, da se tako mlada oseba trudi, da pojem kvalitetnejše. Želim, da bi skupaj prepevale še mnogo let. Upam si trditi, da smo z vsako vajo BOLJŠE PEVKE. Všeč mi je članek Petje krepi samozavest in imunski sistem: Tisti ki poje, od sebe odvrača bolezen. V možganih ustvarja svojevrsten koktajl sreče. Ta blagodejno vpliva na dušo in telo, pravi prof. dr. Gerald Hüther, nevrobiolog na univerzi Göttingen.

Slavka Vidic, Šmartno pri Litiji

Glasba, lepo petje — je velik del mojega življenja, moje družine. Petje v zboru in druženje s prijetnimi puncami, ki so polne zagnanosti, energije in veselja pa je nekaj prijetnega, sproščujočega. Tu se počutim kot doma, saj v zboru sodelujeta tudi moji hčeri.

Tadeja Garantini, Gradiške Laze, Šmartno pri Litiji

Kako naj začnem ... Peti sem začela dobro leto dni nazaj. Sopevki Tatjana in Mojca sta me pri uri telovadbe nagovarjali, naj pridem na pevske vaje »vsaj« poslušati. Nato pa še mož doma: »Pa pojdi, boš spoznala še druge ženske iz vasi.« In sem prišla na vaje, samo poslušat, a so me punce kar takoj vzele za svojo. To je bil moj začetek. Sedaj pa komaj čakam, da pride torek, grem na pevsko vajo, se »odštekam« od drugih skrbi, pojem, se smejim in uživam v tako dobri družbi! LEPO SE IMAMO!

Tatjana Dolšek, Zgornja Jablanica, Šmartno pri Litiji

Že od otroštva me spremlja rek - kdor poje, slabo ne misli. Vedno sem rada pela, v otroškem zboru, mladinskem in potem še v odraslem zboru, seveda pa doma ob vsakdanjih opravilih in druženju s prijatelji. Potem nekaj let nič, nato pa je prišel z delovanjem naš zbor.

Moje občutke bi lahko primerjala s čustvi, ki jih je nekoč napisal nek pevec:

Veselje — ob prvih korakih, ko se je zbor »postavljal«, ob vsaki pesmi, ki je zvenela vedno lepše, bolj polno, ob vsakem koncertu, na katerem se je začutila skupna energija zbora.

Potrpežljivost — ob želji po več in bolje, ko zbor še ni imel dovolj izkušenj in skupne kilometrine.

Učenje — pa ne samo glasbeno. Z razvojem zbora rasteš tudi sam — če seveda hočeš. Rastejo odnosi, če si jih pripravljen graditi.

Če si pripravljen vlagati sebe, se učiti in se spopadati z novimi izzivi, bo rezultat gotovo zadovoljil vse vpletene.

Tončka Rozina, Gradiške Laze, Šmartno pri Litiji

Jelka je na občnem zboru društva Laz predlagala, da bi se začele zbirati na pevskih vajah. Takoj sem se strinjala, ker že od nekdaj rada pojem. Na vajah se dobro počutim in se jih redno udeležujem. Upam, da bomo skupaj pele še vrsto let.

Urška Bajec, Zgornja Jablanica, Šmartno pri Litiji

Petje me sprošča in mi polni baterije. Družba pa je vedno vesela ...

Vera Videc, Breg pri Litiji, Litija

Kako hitro čas beži! Zdi se mi, da je minilo par mesecev, ko je prišla k meni na dvorišče soseda Jelka in me vprašala, kaj mislim o ustanovitvi pevskega zbora in če bi sodelovala. Takoj sem bila za stvar, mislila sem, da to pomeni, da se bomo ženske dobivale enkrat na teden, malo pele, malo klepetale. Potem pa je prišla realnost, šolana zborovodkinja Ana in me, same neuke pevke. Na vajah smo se upevale, najprej bolj »krulile« vsaka po svoje. O, le

kako je bilo to slišati. Ana je morala imeti res dobre živce, da ni klonila. Ampak vsak trud se obrestuje. Počasi, res počasi smo napredovale in po enem letu se nam je že počasi začelo svitati. Sedaj po petih letih, ko imamo že kar velik repertoar pesmi, sem zelo zadovoljna, da sem članica tega zbora. Žal mi je, da ga nismo ustanovile že takrat, kot Društvo LAZ.

Upam, da se bomo z našo zborovodkinjo Manco še dolgo družile in veliko naučile.

